

९४

२(A-B)

अथ

१४

२(A-B)

	अन्यनाम.	कर्तृनाम.	विषय.
(A)	“ <u>गर्भगीता</u> ”	Garbha Gita . व्यास	22 36 सोनाद
(B)	“ <u>गजेंद्र मोक्षः</u> ”	Gajendra Moksha	22 37 सोनाद
(C)	“ <u>संकीर्तिनामसंग्रहः</u> ”	22 38

੨੪
2(A)

ਅਮ
ਗਮ ਗੀਤਾ ੧)

੧੪
2(A)

+

ਗਮ ਗੀਤਾ ੧) ੧੨ ੧

गी०

१

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ गर्भगीताधारं नमः ॥ अर्जुन उवाच ॥ ग
र्भवासंजराम सुं किमर्थं नमते नरः ॥ किमर्थं रहिते जन्म कथयस्व
जनार्दन ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मानवामृतं अंधस्य संसारे स्मिन्
विद्यते ॥ आश्रमे कां न स जंति जीवनं धनसंपदा ॥ २ ॥ अर्जुन उवा
च ॥ आश्रमे केन जित्वाणी संसारपात्रा बंधनां केन कर्मप्रकारे
ण लोको मुच्यति बंधनात् ॥ ३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ आश्रमे कां च
स्पृजति निराशा गृह्यते यदि ॥ निष्कर्म कर्म कर्तव्यं प्राणिकर्म न च
ध्यते ॥ ४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कामं क्रोधं च लोभं च मनुष्या वर्तते स
दा ॥ यतो मनुष्या वर्तते कर्मनाशो कथं हरि ॥ ५ ॥ श्रीभगवानु

रामः

१

ब्रह्माग्निर्दहते कर्म पुनः कर्म न लिप्यते ॥ निर्मलं च मनो भूत्वा
पुनर्जन्म न विद्यते ॥ ६ ॥ **श्रुतं वाच ॥** मनसा पुण्यपापानि श्रु-
चं च शुचिद्वयं ॥ येन मनसि वर्तते कर्म नाशं कथं हरि ॥ ७ ॥ **श्री**
भगवानुवाच ॥ जिते सर्व कृते कर्म विष्णु श्रीगुरुर्चिं तनं ॥ संक-
ल्पविकल्पो नास्ति पुनर्जन्म न विद्यते ॥ ८ ॥ **नाना प्रासूपदेहो कान्ता**
ना दैवत ए जनाः ॥ आत्मज्ञानं विना पार्थ सर्व कर्म निरर्थकं ॥ ९ ॥
आचारः क्रियते कोटिदानं च गिरिकाचनं ॥ आत्मतत्त्वं न जान-
ति मुक्तिर्नास्ति गुरुं विना ॥ १० ॥ **कोटि यज्ञाः कृता येन कोटिदानं ग-**
जाह्वयः ॥ गोदानं च सहस्राणि मुक्तिर्नास्ति गुरुं विना ॥ ११ ॥ **न मोहं**

मगगी०

२

शुचिरुचारं नमो हं धार्यते जला ॥ नमो हं कर्मधर्मेषु नमो हं द्रियनि
ग्रहं ॥ १२ ॥ नमो हं धारणा ध्यानं नमो हं मननिग्रहं ॥ नमो हं कंदहारे
ण नमो हं सेवते च न ॥ १३ ॥ नमो हं भ्रमसे तीर्थे नमो हं भस्म लेपनं ॥ न
मो हं चर्मधारिणं नमो हं प्राणसंग्रहं ॥ १४ ॥ नमो हं नग्नमौनं च न
मो हं देहदंडनं ॥ नमो हं गायते गीतं मुक्तिर्नास्ति गुरुं विना ॥ १५ ॥ अ
र्जुन उवाच ॥ अस्यं तरं भवेत्सु हं विजयी च जयं कृतं ॥ प्रकालिते म
नो मैलं क्रियते तपकोटिकं ॥ १६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ शुद्धात्मा च त
पो निष्प्राज्ञा नाग्निर्मलनाशनं ॥ मनश्चुद्धिर्गुरोर्वाक्यं पुनर्जन्म न विद्य
ते ॥ १७ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अस्यं तरं कथं शुद्धं कथं मलविमोचनं म

रम
२

ग. गी.

३

नो मे लं सदा कसं कथं ते निर्मलं भवेत् ॥ १८ ॥ कर्म कर्म ह्यो बीजं लो
को यं दृढ बंधनं ॥ केन कर्म प्रकारेण श्री बीजं भ्रमते नरः ॥ १९ ॥ श्री
भगवानुवाच ॥ योगिकर्म श्रु कर्म च ज्ञानी यस्य च भासनं ॥ ज्ञानाग्नि
र्जते बीजं ॥ श्री बीजो योगि नो भवेत् ॥ २० ॥ योगिनो सदृशानंदो
जन्म मृत्यु न चांशुति ॥ विधि निषिद्ध रहितं श्री बीजो योगि नो भवेत्
२१ ॥ श्रुति र्दग्धं यथा बीजं शाखा पक्षव नोत्पत्ते ॥ ज्ञान दग्धं स पायो
गी पुनर्जन्म न विद्यते ॥ २२ ॥ सर्व ण सुख मयी गीता प्रसक्तं मोह दायनी
पुत्या दुष्ट तमं पार्थ गार्भगी तां वक्ष्यमहं ॥ २३ ॥ या बहु द्विविकारेण आत्म
तत्त्वं न विद्यते ॥ तावद्भावं न जानाति या वस्थि चित्तं स्थिरं न हि ॥ २४ ॥ इति

कृष्णार्जुनसंवादे गार्भगीतासंक्षेपे

९४
२ (A) गभगीता ॥

९४
२ (A)

X

९४
२ (१३)

अथ

+

९४
२ (B)

गजिन्दु मोक्षः

+

ग.

१

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीमते रामा नुजाय नमः ॥ शतानीक उ
वाच ॥ मया हि देवदेवेन विस्मरितं ते जसः ॥ श्रुत्वाः संभूत
यः सर्वाः गदतस्तव सुव्रत ॥ १ ॥ यदि प्रमत्तो न गवां न ननु ग्राह्यो
स्मि वा यदि ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि नृणां दुःस्वप्नताम्रतं ॥ २ ॥ स्व
प्नो हि सुमहाभाग दृश्यं ते ये श्रुता मुनिभिः ॥ फलानि तस्य यच्छंति
तदु एषान्येव नार्गव ॥ ३ ॥ तादृक्युष्णं पिविन्नं च नृणामतिशुभं प्र
दं ॥ ४ ॥ स्वप्नाश्च शमयान्ति तन्मे विस्मरतो वद ॥ ५ ॥ शौनका उवाच

इदमेवमहाजागृष्टवांस्तेपितामहः॥ नीष्मंधर्मनृतांश्रेष्ठधर्म
पुत्रोयुधिष्ठिरः॥५॥ युधिष्ठिर उवाच॥ जितंतेपुंडरीकाक्षतमस्ते
विश्वनावन॥ नमस्तेस्तुलसीकेशमहापुरुषपूर्वजं॥६॥ आद्यं पुरु
षमीशानंपुरुहूतंपुरातनं॥ रूतमेकाक्षरं ब्रह्मव्यक्तात्मकंसना
तनं॥७॥ असच्चसच्चविश्वंयत्तित्यंसदमतः परं॥ परंपुराणं स्रष्टारं
पुराणं परमव्ययं॥८॥ मांगल्यमंगलं विष्णुं वरेण्यं वरदं शुभं॥ नम
स्तुलसीकेशं चराचरगुरुं हरिं॥९॥ प्रवक्ष्यामि महापुण्यं क्लृप्तमे

पायनस्य च येनोक्तेन श्रुतेनापि नश्यंते सर्वपातकैः ॥ १७ ॥ नारायण
२ समो देवो न नृत्तो न न विष्मति ॥ एतेन सत्यवाक्येन सर्वा र्थी साधया
स्पृहं ॥ १८ ॥ किंतु स्यावकुनिर्मत्रै किंतु स्यावकुनिर्व्रते ॥ नमो नारायणाये
तिमंत्रः सर्वा र्थसाधकः ॥ १९ ॥ जज्ञं वकु ज्ञं परमसुखं यं द्वीपमधोऽक्षुत
मात्मयोगात् ॥ परावृत्ता ज्ञं धवती महर्षिस्तस्मै नमो ज्ञानतमो नुदाय
॥ २० ॥ नमो नगवर्ते तस्मै व्यासायामितते जसे ॥ यस्य प्रदोषद्वयमिनाय
णकथासिमां ॥ २१ ॥ जनमेजय उवाच ॥ किं जपन्मुच्यते पापात् किं जप

सा

द्वस

२

नुरवंमश्रुते॥५॥ स्वप्ननाशनं पुण्यं श्रोतुमिच्छामि मानदा॥१५॥ **वैशं**
पायन उवाच॥ देवव्रतं महाभाग सर्वशस्त्रविभारदं॥ विततेनोप
संगमपर्ययं ह्युधिष्ठिरः॥१६॥ **सुधिष्ठिर उवाच॥** स्वप्ननाशनं घोरं
मवक्ष्ये नरतर्षभ॥ प्रयत्नः किं जपे ज्ञाप्यं विबुधः किं मनुस्मरेत्॥१७॥ पि
तामहं प्रसादेन बुद्धिर्न हो न वेत्तम॥ न ददं श्रोतुमिच्छामि ब्रह्ममेव द
तांवरः॥१८॥ **श्री नील उवाच॥** शृणु राजन् महाबाहो वर्णयिष्ये हि न्यं
तिकं॥५॥ स्वप्नदर्शनं ज्ञाप्यं यदा नित्यं समाहितैः॥१९॥ अत्रासुदाह

रंतीममितिहासंपुरातनं॥ गजेंद्रमोक्षपाण्डुस्य लक्ष्मिष्टकर्मणः
२०॥ सर्ववत्सलमयः श्रीमान्त्रिकूटो नामपर्वतः॥ सतुपर्वतराजस्य सु
मेरोर्नास्करद्युतेः॥ २१॥ क्षीरोदजलवीचुग्रैर्धौतामलशिलातलः॥ उ
त्थितः सागरं निस्त्वा देवर्षिगणसेवितः॥ २२॥ अमरोत्तिः परिहृतः
श्रीमात्प्रस्रवणाकुलः॥ गंधर्वैः किंनरैर्यक्षैः सिद्धश्चाणपुन्यैः॥ २
३॥ मृगैः सिंहैर्गजैश्च तप्तमात्रो विराजते॥ पुन्यैः कर्णिकारैश्च स
वित्त्वैर्दिव्यपाटलैः॥ २४॥ चतुर्निबकदं वैश्च चंदनागुरुचंपकैः॥ सा।

हस

३

लैस्तालैस्तमालैश्चतरुनिश्चार्जुनैस्तथा॥२५॥ वक्रलैःकुंदपुष्पैश्च
सरलैर्देवदारुनिः॥मंदारकुसुमैश्चातैः पारिजातैश्चसर्वतः॥२६॥
एवंवक्रविधैर्द्वैःशोणितःसमलंकृतः॥नानाधात्वंकितैःशृंगैःप्र
स्रवन्निमंतत॥२७॥ वृकैःशाखामृगैर्मिंदैर्मालैश्चसदामदैः॥जी
वंजीवकसंघैःचकोरशिखिनादितं॥२८॥ पद्मरागसमप्ररमं
लापुंजमिवोत्थितं॥तत्रैककांचनंशृंगंसेवितेयंदिवाकरं॥२९॥ ना
नापुष्पैस्समाकीर्णनानागंधैःसमाकृतं॥द्वितीयंराजतंशृंगंसेविते

यं निन्नकरः ॥ ३० ॥ पांडुरांबुद्ध संकाशं तुषाराचल सन्निभं ॥ गजेन्द्र
 नीलवैद्यते ज्योतिर्नीमयं नन ॥ ३१ ॥ तृतीयं वक्षसदं प्रहृष्टं
 गमुत्तमं ॥ पद्मरागसमप्रभं तारागणसमन्वितं ॥ ३२ ॥ नतल्लतप्राप
 श्यंति ननं शंभाननास्तिकाः ॥ नातमत्तपसो लोके ये च पापकृतो न
 राः ॥ तैस्य सानुमतः पृष्टे सरः कांचनपंकजं ॥ ३३ ॥ कारंडवसमाकीर्ण
 राजदंशोपशो नितं ॥ मत्तन्मरसंधं च कोरशिखिनादितं ॥ ३४ ॥
 कमलोत्पलकल्हारं पुंडरीकोपशो नितं ॥ कमलैः शतपत्रैश्च कांच
 नानाराधितगोविंदं शैलपत्र्यं तितेनराः ॥

हस

४

मोतमः॥५॥ नमो मुख्याय गुहाय गुणाय गुणवर्तिने॥ शान्तनाथ
पूर्वाय पुराणाय नमो नमः॥५५॥ अतर्क्याय प्रमेयाय पुराणाय
नमो नमः॥ नमः त्रिवाय शंताय निश्चिन्ताय मन्त्रोन्मिने॥५६॥ स
नातनाथ एर्वाय अतुलाय नमो नमः॥ नमो सुपयना नाथ सांख्य
योगोद्भवाय च॥५७॥ विश्वेश्वराय देवाय शिवाय हरये नमः॥५८॥
नमो सुतस्मै देवाय निर्गुणाय महात्मने॥५९॥ नमो देवाधिदेवाय
स्वनाथाय नमो नमः॥ नारायणाय विश्वाय देवानां परमात्मने॥६०॥

५.

७

नमोनमः कारणवामनाय नारायणाय मितविक्रमाय ॥ श्रीगार्ग्य
चक्रासिगदाधराय नमोस्तु तस्मै पुरुषोत्तमाय ॥ ६३ ॥ गुह्याय वेद
तिलकाय महोदराय ॥ सिंहाय देवनिधनाय चतुर्भुजाय ॥ ब्रह्मे
प्ररुद्रमुनिचारणांस्तुताय देवोत्तमाय विरजाय नमो ॥ मुताय
६४ ॥ नागैन्द्रदेवराय नमस्तु प्रियाय ॥ गोक्षीरदेमश्रुकतीलघनो
पमाय ॥ पीतांबराय मधुकैटभनाय ॥ नाय विश्वाय चारुमुकुटाय
नमोक्षराय ॥ ६५ ॥ नानिप्रजातकमस्तस्य चतुर्भुगवाय ॥ क्षीरोदका

कम

७

एवनि केतनशेननाय नानाविचित्रमुकुटांगदन्तुषणाय योगे
श्वराय विरजाय नमो वराय ॥ ६४ ॥ नक्ति प्रियाय वरदीप्ति सुदर्शना
य फुल्लारविंद विपुलाय तिलोचनाय देवेंद्रविघ्नशमनोद्यतपौरु
षाय नारायणाय विरजाय नमो मुनाय ॥ ६५ ॥ नारायणाय नरलो
कपुरायणाय कालाय कालकलनाय त्रिलोचनाय रामाय रावण
विनाशक लोद्यमाय धाराय धारतिलकाय महोदराय ॥ ६६ ॥ यक्षा
सनाय मणिकुंडलन्तुषणाय कंसांतकाय शिशुपालविनाशना

य गोवर्धनाय सुरभृन्नविनाशनाय दामोदराय विरजाय नमो व
राय ॥ ६९ ॥ पद्मासनाय त्रिदशाय नाय लोकाय नायात्मन वोद्भव
य नारायणाय आदिताय नाय महावराहाय नमस्करोमि ॥ ७० ॥ क
हस्यमव्यक्तमचिंत्यरूपं नारायणं कारणमादिदेवं युगांतशेषं
रूपं पुराणं तं वासुदेवं शरणं प्रपद्ये ॥ ७१ ॥ अहं प्रपद्ये मम नंतमम
यं महार्घयो ब्रह्ममयं सनातनं वदंति ये वै पुरुषं पुराणं तं वासुदे
वं शरणं प्रपद्ये ॥ ७२ ॥ उत्तिष्ठते तस्मज्जलोककुक्षौ महावराहस्य म

रुस
८

ह्रीविदार्यविध्वन्वतोवेदमयंशरीरंलोकांतरस्यामुनयोवदंति
७३॥योगेश्वरंचारुविविन्नमौलिंशेयंसमक्षंप्रकृतेःपरस्य॥क्षेत्रज्ञ
मात्मप्रवरंवरणंपतंवासुदेवंशरणंप्रपद्ये॥७४॥कार्यक्रियाकार
णमप्रमेयंदिग्गुणवाहुंवरपद्मनाभं॥महाबलंवेदनिधिंसुरेत्त
मंब्रजामिविसुंशरणंजनार्दनं॥७५॥कीरीटकेयूरमहार्दनिके
रित्यंतमालंकृतसर्वगात्रंपीतांबरंकांचननक्तिचित्रंमालाधारंके
वमसुपैमि॥७६॥नबोद्धवंवेदविदोवरिष्टंमादित्यचंप्राप्तिवसु

ग. प्रजावं॥ योगात्मकं सांख्यविदोवरिष्टं प्रपद्ये मुत्तमात्मवंतं ७
९ ॥ यदक्षरं ब्रह्मवदंति सर्वं गतिं नृम्ययन्मसुमुखात्प्रमुच्यते तं मी
श्वरं युक्तमनोपमैर्गुणैः सनातनं लोकगुरुं स्मरामी ॥ ७८ ॥ श्रीव.
त्सां कं महादेवं वेदगुह्यमनोपमं प्रपद्ये सुहृत्संभवतं वरेण्यमन
प्रदं ॥ ७९ ॥ नमस्तस्मै वराहाय लीलयोद्धरते महे ॥ खुरमध्यागतो
यस्य मेरुः खरखरायते ॥ ८० ॥ प्रजवं सर्वं नृत्तानि निर्गुणं परमेश्व
रं प्रपद्ये मुक्तसंगानां यतीनां परमां गतिं ॥ ८१ ॥ नगवंतं गुणाध्वंसं

कृष्ण
९

महारं परमं पदं ॥ शरणं शरणं तृतीयां प्रपद्ये नक्तवत्सलं ॥ ५२ ॥ त्रिविक्र
मं त्रिलोके त्रं लोकानां प्रपितामहं ॥ योगात्मानं महात्मानं प्रपद्ये दं ज
नार्दनं ॥ ५३ ॥ आदिदेवमं शुभं नृपं सनातनं ॥ नारायणमणीयां
सं प्रपद्ये ब्राह्मणप्रियं ॥ ५४ ॥ अक्षयं गायदेवाय नमः सर्वमहात्मने
प्रपद्ये देवदेवे त्रं मणीयां समणोर्यथा ॥ ५५ ॥ एकाय लोकत्रयाय परतः
परमात्मने नमः सहस्रशिरसे अनन्ताय नमो नमः ॥ ५६ ॥ तमेव पर
मं देवमृषयो वेदपारगाः ॥ कीर्तयन्ति च यं सर्वे ब्रह्मादीनां परायणं ॥ ५७

ग.

१०

नमस्तेपुंडरीकाक्षतनक्तानामनयंकरं। सुवदलण्यनमस्तेसुत्रादिमं
शरणागतं॥८८॥ तावन्नवतुमेदुःखं चिंतासंसारसागरे॥ यावत्कम
लपत्राक्षतं नमराभिजनार्दनं॥८९॥ नीलमउवाच॥ न किंतु म्यानुसं।
चिंत्यतागम्यामोघसंस्तवान्॥ प्रीतिमान् नगवान्नाजनश्रुत्वा च
क्रमदाधरः॥९०॥ आरुह्यगुरुदेवि सुराजगाम सुरे तमः॥ सान्निध्यं
कल्पयामास तस्मिन्सरसिलोकध्वज॥९१॥ ग्राह्यं संगजेन्द्रं च तं ग्राहं
वज्रलासयात्॥ उज्जहारा प्रमेयात्मा तरसा मधुसूदनः॥९२॥ जलसं

हस

१०

दारयामास ग्राहं च केण माधवः । नोचयामास नागेंद्रपाशेनः श
रणागतं ॥ २३ ॥ सहीदेव तस्यापेन ह्रूह्रु गंधर्वसत्तमः ॥ इदमस्य परं गु
ह्यं राजसुण्यात्तमं शृणु ॥ २४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं शापोऽहं वना
गंधर्वाणां महात्मनां । एतदिच्छामि हं श्रोतुं विस्तरेण पितामहा
२५ ॥ नील उवाच ॥ हाहा ह्रूह्रू इति श्रुत्वा तौ गीतवाद्यविशारदौ
इति तौ शापितौ तेन देवतेन महात्मना ॥ २६ ॥ उर्वशी मेतत्कारं न
तथा चात्मापसरोगणाः ॥ शक्रस्य पुरतो राजन् तस्यैव सुमधमाः

ग.

१३

२७ ततस्तौ गायमानौ तौ गंधर्वौ राजसूयनि ॥ अमोमंचकतुस्यर्धा
शक्रस्य पुरतस्तदा ॥ २८ ॥ आवयोरुत्तयोर्मध्ये कः श्रेयो गीतवाद्ययो
तद्वदस्व मुरश्रेष्ठे ज्ञात्वा गीतस्य लक्षणं ॥ २९ ॥ गंधर्वयोर्वचः कृत्वा
प्रसुवाच शतक्रतुः सुवयो गीतवाद्येषु विशेषो नोपलक्ष्यते ॥ ३० ॥
एक एव मुनिः श्रेष्ठदेवलो नाम नामतः युवयोः संशयलेता न विष्म
तित संशय ॥ ३१ ॥ ततस्तौ शक्रवचो निशाम्य प्राणमाराज न शिरसा
मुरेश्वरं ॥ गतौ मुरुष्टौ जयकांक्षिणौ तौ यत्राश्रमे तिष्ठति सिद्धिः ॥

हस

११

जायम् ॥ १ ॥ ततो दृष्ट्वा मुनिश्रेष्ठं देवलं संशितव्रतं ॥ अतिवाद्यमदा
त्मानं प्रोचतुः पार्श्वसंस्थितो ॥ २ ॥ शक्रेण प्रेषितो देवत्वत्समीपे ।
विजोत्तमः ॥ एकस्यैव जयं देहियते मनसि वर्तते ॥ ३ ॥ एष क्वचरं
तौ गायं तौ सुचिरं मधुरं स्वरं ॥ तर्हि किंचिददत्ते वाक्यं मुनिर्मौनस्य
धारणात् ॥ ४ ॥ शृण्वन् नपि पदं तेषां न किंचिददत्ते मुनिः ॥ तदा तौ ।
कुपितौ तस्य देवलस्य मदात्मनः ॥ ५ ॥ क्वचरुस्तौ तदा वाक्यं गंधर्वौ
कालनोदितौ ॥ मूढोऽयं नानि जानाति निश्चयं ध्वङ्गीतयोः ॥ ६ ॥

ग.

१२

निशम्पस्तद्वचस्तेषांगंधर्वाणांमदान्वितं। क्रोधादुत्थायविप्रेन्द्र
दंवचनमब्रवीत्॥८॥ एषरुद्रुडरात्मातुशादत्वंयानुमूढधी॥ त्वमे
वगजराजस्तुतवस्वगिरिगकरे॥९॥ ततस्तौत्राणपितौतेनदेवले
नमदात्मना। प्रणम्यशिरसाविप्रंगंधर्वाविदमूंचतु॥१०॥ नमंडले
गतौह्यावांप्रसादंकुरुसतम। निश्चयंवदविप्रेन्द्रयेनशापाहिमु
च्यते॥११॥ ततस्तौपुरुषौदृष्ट्वाउत्तौत्रापतयाद्विजः॥ प्रसुवाचमुनि
श्रेयोगंधर्वाणांनयान्वितं॥१२॥ मेरुपृष्ठेसमेरुमंवकुटदक्षमाकु

हस

१२

लं नानापक्षितितानादाद्यां द्वितियं इव सागरः १३ तस्मिन्सरो
वरेरप्ते नित्यं ग्राहो वशिष्पत्ने नृषा र्त्तस्तत्र मातंगो गमिष्यति न
संशयः १४ तदैव देवदेवेशं तोष्यते तान्न संशयः ततो नाराय
णः प्रीतः श्लाघान्तो मोचयिष्यति १५ इत्युक्तो रूषिणा तेन वरे
ण्युपपद्यते एवं परावती नृत्वा श्रुत्वा सीङ्गवनिद १६ क्री
धोऽपि वरतुल्यं सुमहतां तु प्रयच्छति आपदि मुक्तो युगयुजो
गंधर्व एव च १७ गजोऽपि यद्वतां पातः श्रीकृष्णेन विमोचितः त

ग.

१३

स्माच्छायादिनिर्मुक्तो प्राणिवा विहृतो न वेत् ॥ १८ ॥ स च स्वं स्वं वपुः
प्राप्य प्राणिपत्यज नार्देनं ॥ गजो गंधर्वगजश्च पदं निर्वृत्य मागतः
॥ १९ ॥ श्रीनिमा सुंदरी काक्षोत्तराणां गतवत्सलः ॥ अतयंत न देवे
शस्त्रात्मां चैव प्रहजितः ॥ २० ॥ इदं वैवमहाबाहो देवस्य वपुना ।
षितं ॥ न जंतं गजराजानां वदंतं मधुसूदनः ॥ २१ ॥ श्रीजगवानुवा
च ॥ यो मां त्वां च स्मरश्चैव ग्राहस्य च विदारणं ॥ आत्मकीचकवेणुना
रूपं चैव समाश्रयं ॥ २२ ॥ अश्वत्थं नास्करां गंगानैमिरवारणपुष्कर

दृष्ट

१३

प्रयागं ब्रह्म तीर्थं च दंडु कारणमेव च ॥ २३ ॥ पुण्यं राम चरितं ना
रता रत्नानामुत्तमं ॥ विनूतिं विश्वरूपं च स्तवराजमनु स्मृति ॥ २४ ॥
प्राणं च कुरुक्षेत्रं गुरुद्वारं पर्वतं ॥ रूपं कांचन गुल्मानां रूपं मेरुः
मुत स्पृश ॥ २५ ॥ ये स्मरिष्यन्ति मनुजाः प्रयता स्थिर बुद्धयः ॥ ३ ॥ स्व
प्नोतत्र पतेतेषां सुखं नश्च न विष्यति ॥ २६ ॥ अनिरुद्धं गजं ग्राहं वा
मुदेवं महाद्युतिं ॥ संकर्षणं महात्मानं प्रद्युम्नं च तथैव च ॥ २७ ॥ मत्स्य
कर्मवराहं च वामनं तार्क्ष्यं मेव च ॥ नारसिंहं च नागेंद्रं सहस्रसिंहा

ग. रकारकं ॥ २७ ॥ विश्वरूपं लूषी केन गीविंदमधसूदनं ॥ त्रिदनेव दि
 १४ तंदेवंदं नक्तिममोगमं ॥ २८ ॥ वैकुण्ठं दृष्टमनं नक्तिदं मधसूदनं ॥ ए
 २५ तानि प्रतिरुत्थाय सस्मरिष्यंति ये नरा ॥ २९ ॥ सर्वपापैः प्रमुक्तं ते पण्यक
 र्ममवाप्नुयात् ॥ नीलमय ॥ एवमुक्ता महा राजगजेन्द्रमधसूदनं ॥
 २६ स्पर्शयामास हस्तं नगजं गंधर्वमेव च ॥ तौ च स्पृष्टौ ततः सद्यो मात्मा व
 रधरावुनौ ॥ ३० ॥ तमेव मानसं प्राप्य जगत्तु स्त्रिदशालयं ॥ ततो दिव्यं
 पुनर्नृत्वादस्ति गत्परमं पदं ॥ ३१ ॥ गच्छति स्म महाबाहो नारायण परा

१४

२५

सम

१४

गजेन्द्रमोदि

(अपूर्ण)